

РЕШЕНИЕ

№ 6461

гр. София, 30.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 30.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2458** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Л. М. М. от [населено място] не е доволен от заповед № 171747/ 17.07.2009 г., издадена от началник отдел „Пътна полиция” – СДВР, с която е разпоредено изземване на свидетелството за управление на моторно превозно средство №[ЕИК], категории В и М поради неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 ЗДвП.

В жалбата са въведени оплаквания, че М. не е запознат с материалите, които са послужили за издаване на акта, поради което претендира отмяната му като незаконосъобразен и издаден при несъобразяване с обстоятелството, че на два пъти през 2003 и 2005 год са му възстановени по 13 контролни точки.

Ответникът, началникът на отдел Пътна полиция при СДВР, чрез юрисконсулт Ч. моли съда да отхвърли оспорването като неоснователно. Претендира възнаграждение.

От фактическа страна се установява следното:

С наказателно постановление № 30616/ 05.04.2005 г., издадено от началник АНД - СДВР на М. е наложено административно наказание глоба в размер на 40 лв по чл. 183, ал. 4, т. 7 ЗДвП и са отнети 10 контролни точки. Върху него е обозначено връчване на жалбоподателя на 04.05.2005 г., и е отбелязано, че е влязло в сила на 12.05.2005 год.

На 04.10.2006 г. началникът АНД при отдел Пътна полиция КАТ - СДВР издава НП № 1242, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание по чл. 183, ал. 4, т. 3 ЗДвП глоба в размер на 40 лв и са отнети 10 контролни точки. Връчването е извършено лично на М. на 18.10.2006 г и е отбелязано, че е влязло в сила на

26,10,2006год.

С наказателно постановление № 171747/ 12.12.2007 г., издадено от зам-директор - СДВР на М. е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв по чл. 183, ал. 4, т. 3 ЗДвП и са отнети 10 контролни точки. От приетата като доказателство докладна записка от 15,09,2008год на ст.техн.сътрудник Н./стр.71/ се установява, че на въпросната дата лицето М. не е бил открит и друга информация за него не се установила.

Посоченото в заповедта за налагане на ПАМ НП №82302/15,08,2003год не е представено, тъй като било унищожено с протокол №9993/05,02,2011год-представен по делото. Не е представено и НП № 2315/206/07/02,05,2007год, като представената в последното с.з. докладна записка от 10,03,2008год за връчване на НП №206/2007год не би могла да замести липсващото наказателно постановление, нито да удостовери какво точно наказание е наложено със същото.

Видно от удостоверение № ПО-139/30,10,2012 на отдел „Пътна полиция” – КАТ - лист 67 от делото, с протокол № 4 от 11.10.2003 г. въз основа на проведен изпит на М. са възстановени 13 контролни точки, а с протокол № 1/10,12,2005год на М. също за възстановени 13 контролни точки.

На 09.08.2007 г. министърът на вътрешните работи е издал Заповед № Из – 1393, с която е упълномощил длъжностни лица да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки началниците на направления и сектори при териториалните служби.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Както бе посочено, със заповед от 09.08.2007 г. министърът на вътрешните работи е оправомощил длъжностни лица, сред които и началниците на направления и сектори Пътна полиция при териториалните служби на МВР с компетентност да издават заповеди по прилагане на принудителни административни мерки. Заповед № 17174/ 16.01.2007 г. изхожда от началник отдел Пътна полиция, който несъмнено е ръководител на структурно звено с цитираното наименование, с оглед на което е издадена от компетентен орган – чл. 172, ал. 1 ЗДвП.

Съгласно чл. 171, т. 4 ЗДвП, с цел безопасност по пътищата и преустановяване на административните нарушения на водач, на когото са отнети всички контролни точки и е изгубил правоспособността си, но не е върнал свидетелството си за правоуправление, същото се иземва. Касае се за принудителна административна мярка, за чиято законосъобразност е необходимо на лицето да са отнети всички контролни точки и то да не е върнало свидетелството си за правоуправление. М. не спори, че свидетелството не е върнато доброволно. Противоречивите позиции на страните по делото касаят другия правопораждащ факт – отнемането на контролните точки. Контролните точки, съгласно чл. 157, ал. 1 ЗДвП, служат за отчет на извършените от водача нарушения. За да обезпечи безопасността на движението, законодателят е преценил, че извършването на определен брой и вид нарушения е основание за отнемане на правоспособността на водача на моторното превозно средство. С цел ефективност на контрола по отношение на извършените нарушения е въведен максимален брой контролни точки и отнемане на определен брой от тях за определени нарушения. В релевантния нормативен акт – Наредба № Из-1959 от 27.12.2007г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и

списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат са определени максимален размер на контролните точки 39 и конкретния брой точки, които се отнемат за отделните нарушения. Съгласно чл. 4 от Наредбата контролните точки се отнемат въз основа на влязло в сила наказателно постановление. Следователно, за да е налице правомерно отнемане на контролни точки, е необходимо да е установено по надлежния ред извършването на някое от нарушенията, визираните в чл. 3, ал. 1 от Наредбата. Кога едно нарушение е установено по надлежния ред, определя Законът за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Завършващият релевантен факт е влизането в сила на наказателното постановление, установяващо нарушението и наказанието. Съгласно чл. 64 ЗАНН наказателните постановления влизат в сила, когато не подлежат на обжалване, не са обжалвани или са били обжалвани, но са били потвърдени или изменени от съда. Следователно едва след събдването на някой от посочените юридически факти по надлежния ред ще е установено извършването на съответното нарушение и на нарушителя ще следва да бъдат отнети съответния брой контролни точки. Към датата на издаване на оспорената заповед това изискване не е изпълнено по отношение на НП № 2315/206/07/02.05.2007 г., с което на М. е наложено административно наказание глоба и са отнети 6 контролни точки, както и по отношение на НП № 82302/15,08,2003 год, с което на М. са отнети 4 контролни точки. Доколкото същите не са представени от административния орган - не би могло да се прецени дали със същите на М. действително са отнети съответния брой контролни точки, а също така и дали са връчени и са влезли в сила. От представената в последното с.з. докладна записка от 10,03,2008 год за връчване на НП № 206/2007 год не би могла да замести липсващото наказателно постановление № 2315/206/ 07/02,05,2007 год. Също така доколкото Заповедта за налагане на ПАМ № 171747/17,07,2009 год не е била надлежно връчена и следователно стабилизирана като административен акт, то и унищожаването на НП № 82302/15,08,2003 год с протокол № 9993/05,02,2011 год е извършено преждевременно и поставя административния орган в невъзможност да докаже това фактическо основание за издаването на заповедта. Следователно едно от посочените в заповедта /пункт 1 и 4 / фактически основания – отнемане на контролни точки въз основа на НП № 82302/ 15.08.2003 г. и по НП № 2315206/07/02,05,2007 год не са налице към 17.07.2009 г. Това обуславя извода, че към 17,07,2009 год на М. са били отнети общо 30 контролни точки, като съобразявайки, че с протокол № 1 от 10,12,2005 год на последния са възстановени 13 контролни точки, то в крайна сметка към 17,07,2009 год същият би следвало да има отнети 17 контролни точки. По тези съображения се налага извод за недоказаност на фактическите основания в издадения акт. По този начин общият брой отнети контролни точки с влезли в сила НП /относно датата и начина на връчване на останалите 3 НП спор по делото не съществува/ е 17, което означава, че заповедта противоречи на материалния закон, поради което и подлежи на отмяна.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по оспорването на Л. М. М. от [населено място] № 171747/ 17.07.2009 г., издадена от началник отдел „Пътна полиция” – СДВР, с която е разпоредено изземване на свидетелството за управление на моторно превозно средство № [ЕИК], категории В и М поради неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: